

Legszebb képkeretet **SCHILLER**műaranyozó és képkeretező készíti
Gróf Apponyi Albert, (Iskola) ucca 14. sz.**Szerdán délután ülést tartott a törvényhatósági kisgyűlés**

(A Délmagyarország munkatársától.) A törvényhatósági kisgyűlés szerdán délután ülést tartott Baranyi Tibor főispán elnökletével, aki felépülése után most funkcionált először. Napirend előtt dr. Tonelli Sándor üdvözölte a kisgyűlés nevében a főispánt, aki megilletődve mondott köszönetet az üdvözlésért.

— Végtelenül hálás szívvel köszönöm — mondotta — azt a megértést, amit Szeged egész közönsége tanúsított irántam betegségem alatt. Ezért nemcsak hálával, hanem munkával is tartozom. Bízom abban, hogy jóakaratom, amelyet Szeged szolgálatába állítottok, mindenkit meggyőz arról, hogy ki szeretném érdemelni a szegediek bizalmát és szeretetét.

A tapssal és éljenzéssel fogadott beszéd után megkezdtek a napirend tárgyalását. Dr. Pávó Ferenc tb. tanácsnok ismertetette a városi intézmények élelmiszerszükségletének szállításiára tartott versenyárgyalás eredményét. A polgármester eredeti terve az volt, hogy tekintettel az alacsony árakra, három hónap helyett egy évre kössön a város szerződést. A beérkezett ajánlatokból mégis arról győződött meg, hogy ajánlatosabb ha a város — mint eddig is — három hónapra köt szerződést.

A fűszeráru szállítására a Danner Péter és fia cég és a Hoffmann János-cég tett ajánlatot. Danner három hónapra 13.107.45, Hoffmann-cég 12.929.04 pengő ajánlatot tett. Hoffmann János kikötötte, hogy amennyiben a közterhek időközben emelkednének, felemelheti egységeit. A polgármester szerint ez a kikötés kiírásellenes, ezért Danner ajánlatának elfogadását javasolta. A kisgyűlés ezt a javaslatot fogadta el.

A hús- és szőlőszállításra Katona Antal, a Központi Hús- és Szőlőszállítás Gyula kapott megbízást. A liszt- és kenyérszállításra csak egy ajánlatot kapott a város, ezért új versenytárgyalást írnak ki. Egy ajánlat érkezett, a Központi Tejcsarnoké, a tej- és a tejtermékek szállítására is. A kisgyűlés elfogadta az ajánlatot.

Az árvaházi növendékek téli ruháit a ruházati szakosztálytól, Wagner F. és fiai cégtől, a szőnyegeket pedig a Nemes Mihály-cégtől rendelték meg. Az árvaházi növendékek cipőit Sallay Józsefnél és Rull Bélánál szerzik be.

Kisebbségi földbérügyek következtek. A kisgyűlés hozzájárult az 1932. évi földbérhátralékok fizetésére adott kedvezmény további egy évvel való meghosszabbításához. Bitó Antal kérelmére elhatározták, hogy a Holt-Tisza halászati jogának évi bérét 2500 pengőről 1500 pengőre szállítsák le, mivel a fehértoji halgazdaság erős konkurrenciát jelent a halászok számára.

Tudomásul vették, hogy Alsótanyán 2675, Felsőtanyán 1879 beruházott bér földet árverés mellőzésevel adtak bérbe a régi bérloknak.

A kisgyűlés ezután az új patikajogok engedélyezésének kérdésével foglalkozott. Az egészségügyi bizottság a benyújtott négy kérelem közül csak annak a kérelemnek az elfogadását javasolta, amely a királyhalom-várostanypati patika engedélyezésére vonatkozik.

Temesváry József tiltakozott az új patika engedélyezése ellen, mert szerinte ott nincs szükség patikára.

— De igenis van —, szolt közbe a tiszt főorvos.

Petrik Antal elfogadja a javaslatot, de kéri, hogy javasolja a kisgyűlés az Új-téri patika engedélyezését is.

Dobó Imre szintén a királyhalmi patika engedélyezése mellett szólalt fel.

A kisgyűlés a javaslat szerint határozott.

Tudomásul vették, hogy dr. Csonka Miklós

tanácsnok a VI. fizetési osztály 3. fokozatába lépett elő, Lengyel László végrehajtó pedig a X. osztály 3. fokozatába.

A napirenden csupán két indítvány szerepelt. Iritz Béla indítványában villanylámpát kért a Liget-uccába. Az indítványt elfogadták.

Dr. Grüner István ingyen fürdőjegyeket kért indítványában a szegény tanulók számára. A kisgyűlés az indítványt az üzemigazgatóságnak adta ki.

A kisgyűlés hat órákor ért véget.

1934. Szerencsés lesz ez az éve, Ha a hónap elsejére Szántónál ad fel rendelést edényre

ahol zománcozott s alumínium főzőedények, háztartási gépek és eszközök, alpacka evőeszközök, tüzelőszerek, fürdőszoba cikkek, diszmi és játékaruk a legnagyobb választékban, a legjobb minőségben a legolcsóbb áron kaphatók.

Széchenyi-tér 11., városi bérház.

Az államháztartás egyensúlyának helyreállítása — egy évtized távlatából

Irta: dr. Landesberg Jenő

Nem hivatásom a jövőmondás, de még hivatalosan sem szeretek ezzel foglalkozni. Nálam külön jövőmondókra is rácsófoltak a tények. Már ezért sem ajánlatos tehát jövőmondással, különösen írásban foglalkozni. Így tehát az államháztartásnak nem jövőbeli egyensúlyának helyreállításáról óhajtanék értekezni. Történeti távlatból szándékozom bemutatni azt az elgondolást, miként vélték az államháztartás egyensúlyának helyreállítását — 1924. évben.

A rohanó események, a könyörtelen sietséggel tovaíramodó idő már-már elhomályosítja a múlt eseményeit. Pedig volt korszak, midőn minden gazdasági tényező komolyan hitt az államháztartás egyensúlyának helyreállításában. És ezt a hitet nagyban alátámasztotta az a körülmény, hogy az államháztartás egyensúlyának helyreállítását céltudatosan átgondolt munkaterv, reális számítás támasztották alá.

Az államháztartás egyensúlyának helyreállítását célzó munkaterv törvénytervezetünkben is helyet foglal, ez az 1924. évi IV. tc., mely címében: »Az államháztartás egyensúlyának helyreállítása« megjelölést viseli.

A hivatkozott törvény meghozatalát, melyet annakidején »szanálási« törvénynek is neveztek, ugyancsak súlyos gazdasági viszonyok tették szükségessé.

Reánk köszöntött ugyan 1924. év tavasza, de a szokásos fellendülés helyett egy kereskedelem, mint iparban a legteljesebb pangás jelei mutatkoztak. Megkezdődött ugyan az építkezési szezon, de építkezések nem voltak. Az ipari szakmák munkásságának husz-huszonöt százaléka munka nélkül állott. A munkabérek jelentékenyen alacsonyabbak voltak, mint

a külföldön, az ipar még sem bírta munkásait foglalkoztatni. A pénz értékében történt nagy eltolódások a számokat felduzzasztották ugyan, de a reális értékek összezsugorodtak. A kereskedők raktárai a békebeli viszonyokhoz képest csekélyek voltak. Iparvállalatok, melyekben a gépek, eszközök, berendezések igen nagy tőkeértéket képviseltek, nem tudták ezt a tőkét megfelelően kamatoztatni. A szanálási törvényt megelőző infláció következtében az összes szükségleti cikkek árai az utolsó hónapok folyamán olyan arányokban szöktek fel, hogy a cikkek egész soránál ezek az árak még az aranyparitást is messze meghaladták. Ezzel szemben azonban a tőzsde élettelen és azoknak az iparvállalatoknak a papírjai is, melyek ezeket az aranyparitáson felül értékelt cikkeket előállítják, alacsony szinten mozogtak. A nagy adó, kényszerkölcsönök és a pénznek olyan körökben való felgyülemelése, melyek azt nem forgatták eléggé, csökkentette a pénz forgási sebességét. Az időben azonban a pangásnak legfontosabb oka az volt, hogy széles rétegeknek jövedelme messze az aranyparitáson alul maradt és így a vásárlóképeség megcsökkenése benitotta meg legélesebben az ipart és kereskedelmet. Az árucserét az az időben ugyancsak megfennálló forgalmi korlátozások is megnehezítették. A kereskedelem és ipar telve volt panaszokkal, a Deviza Központ és a különböző behozatali és kiviteli bizottságok ellen.

Igy állott a gazdasági helyzet 1924. év tavaszán, amikor a nemzetgyűlés, mely az időben még e néven ülésezett, megalkotta az államháztartás egyensúlyának megalkotásáról szóló 1924. évi IV. tc.-et. Az 1924. évi IV. tc. tulajdonképpen jóvá-

Délmagyarország
karácsonyi ajándékkönyvének kézbesítését megkezdtek.